

Παπικῆς λύμης. — Σύντομος ἀπάντησις πρὸς τὰς ἐξ ἀμάξης ἀνευθριάστους καὶ ἐκτόπους κατὰ τε τῆς Ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ τοῦ γένους ἡμῶν λοιδωρίας τοῦ λεγομένου ἀρχιεπισκόπου Πέτρου Ἰουλιανοῦ Μαρία Ἰλλερῶ (¹). — Ἀπάντησις τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν ἀρτίως πεμφθεῖσαν πρὸς τοὺς Ἀνατολικούς ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν τοῦ Μ. Πάπα Ῥώμης Πίου τοῦ ἐνάτου (²). (Ταῦτα πάντα ἐξεδόθησαν εἰς ἓν τεύχος ἐν Κωνσταντινῶν τῷ 1866 ὑπὸ τοῦ Κ. Θ. Ἀριστοκλέους ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Κωνσταντίου τοῦ Α' Συγγραφαὶ αἱ Ἐλάσσονες»).

— Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πατριαρχικῆς σχολῆς. (Ἐξεδόθη ἐν Φιλολογικῷ Συλλόγῳ Κωνσταντινουπόλεως).

Ἀνεκδότα.

— Ἐρὰ κατήχησις κατ' ἐρωταπόκρισιν.

— Περὶ τῶν ποντιφικῶν τῆς Ῥώμης.

— Περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Παμμακαρίστου.

— Ἐπιστολαί, κλπ. (³).

Θεόκλητος Φαρμακίδης.

Ἐγεννήθη ἐν Λαρίσση τῆς Θεσσαλίας τὴν 25 Ἰανουαρίου 1784, καὶ νεαρὸς τὴν ἡλικίαν κατετάχθη εἰς τὸν ἱερόν κληρὸν. Τὴν 25 Δεκεμβρίου 1802 ἐχειροτονήθη διάκονος, καὶ μετὰ βίας ὕστερον εἰς Βουκουρέστιον ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος τὴν 30 Αὐγούστου 1811. Οἱ ἐν Βιέννῃ παρεπιδημοῦντες ὀρθόδοξοι προσεκάλεσαν αὐτὸν ὡς ἐφημέριον, καὶ ὡς τοιοῦτος διέτριψεν ἐν τῇ αὐστριακῇ μητροπόλει ὀκτὼ περίπου ἔτη. Τῷ 1816 ἀνέλαβε μετὰ τοῦ Κοκκινάκου τὴν διακοπεῖσαν ἔκδοσιν τοῦ Λογίου Ἐρμού, καὶ τῷ 1819 προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ διασήμεου φιλέλληνοσ Γύλφορδ ὡς διδάσκαλος τῆς θεολογίας εἰς τὴν ἰδρυθησομένην Ἴόνιον Ἀκαδημίαν ἀπεστάλη, δαπάνη αὐτοῦ, εἰς Γοττίγγην πρὸς ἐπαύξησιν τῶν γνώσεών του.

Ἀμα ἤχησεν ἡ σάλπιγξ τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας ὁ Φαρμακίδης ἀφῆσας τὴν Γοττίγγην κατέβη εἰς τὴν Ἑλλάδα (9 Ἰουνίου 1821), καὶ πολὺ συνετέλεσεν εἰς εὐδῶσιν τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος. Τὴν 5 Ἰουλίου 1823 διωρίσθη ὑπὸ τῆς ἐν Τριπόλει βουλῆς τῶν Ἑλλήνων ἔφορος τῶν σχολείων καὶ τῆς παιδείας. Ἐνεκα δὲ τῆς τότε ἐπελθούσης διαίρεσεως τῶν κυβερνῶντων τὴν Ἑλλάδα δύο σωμάτων ὁ Φαρμακίδης μετέβη εἰς Σαλαμίνα, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ὑδραν. Προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Γύλφορδ ἵνα λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἤδη κατασταθεῖσαν Ἴόνιον Ἀκαδημίαν ἔλαβε τὴν συγκατάθεσιν τῆς βουλῆς καὶ μετέβη εἰς Κέρκυραν (23 Νοεμβρίου 1823).

(¹) Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ἐν Ἀθήναις ἐκ τῆς τυπογραφίας Γ. Χαρτοφύλακος τῷ 1844.

(²) Ἐτυπώθη τῷ 1848 ἐν Κωνσταντινουπόλει.

(³) Ἐκδοθήσονται ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀριστοκλέους μετ' ἄλλων ὡς συνέχεια τοῦ προεχθεῖντος ἀτελοῦσ τεύχουσ τῶν Ἐλασσόνων Διατριβῶν.